Kotalkarski klub Renče

1992 - 2012

20 let
KK Renče

PREDGOVOR

“ Prav lep pozdrav vsem, ki redno ali občasno spremljate delovanje kotalkarskega kluba Renče. **Dvajset let je za nami, dvajset čudovitih pomladi.**

Ko smo se leta 1992, s starši takratnih tekmovalcev odločali, da ustanovimo kotalkarski klub v Renčah, smo imeli pred seboj le misel, približati ta prelepi šport podeželju. Do takrat, v Renčah in okoliških vaseh, ni bilo prave športne dejavnosti, za katero bi se odločala dekleta, zato smo smatrali, da bo umetnostno kotalkanje prava izbira. Vesel in ponosen sem, da smo zastavljene cilje v vseh pogledih presegli.

Tekmovalci Kotalkarskega kluba Renče, ne dosegajo vrhunskih rezultatov samo na evropskih in svetovnih prvenstvih, vrhunske dosežke žanjejo tudi v šolskem in poslovnem življenju. Ob praznovanju dvajsete obletnice kluba bi se lepo zahvalil vsem tekmovalcem, trenerjem in staršem KK Renče, ki ste v teh dvajsetih letih soustvarjali uspehe kluba.

Kot večletni predsednik kluba, bi se zahvalil sekretarkama kluba Slavici Stibilj in Anki Mlinarič. Nenazadnje pa gre moja velika zahvala predsednici kluba Neli Pregelj in upravnemu odboru kluba, ki začeto delo izjemno nadgrajujejo. To dokazujejo vsi uspehi zadnjih let, ko nas tekmovalci na vseh večjih tekmovanjih razvajajo z vrhunskimi dosežki.

Vsem članom kluba, staršem in prijateljem tega lepega športa želim, da bi se še naprej lepo počutili v okrilju **Kotalkarskega kluba Renče**. ”

Danilo Stepančič

Danilo Stepančič – ustanovitelj in prvi predsednik kluba. Ob njem sedanja predsednica Nela Pregelj.

UVODNA BESEDA

Kotalkarski klub Renče praznuje dvajsetletnico svojega delovanja.

Peščica zanesenjakov je želela ta čudoviti šport umetnostnega kotalkanja prenesti tudi na deželo in uspelo ji je. Iz majhnega nepoznanega kluba smo prerasli v enega najboljših klubov v Evropi. Naši izjemni dosežki pa so naše ime ponesli tudi po širnem svetu.

Dvajseta obletnica je pravi trenutek, da ocenimo dosedanjo pot in seveda izzive, ki jih prinaša prihodnost.

Poslanstvo našega kluba temelji na zagotavljanju množičnosti, še posebej med najmlajšimi ter skrbi za razvoj vrhunskih tekmovalcev in tekmovalk s kvalitetnim in strokovnim pristopom. Vsakomur, ki stopi skozi naša vrata želimo približati ljubezen do športa, pozitiven odnos do dela ter do okolja, v katero se vključuje, sposobnost spoštovanja in sprejemanja drug drugega v skupnosti, pa čeprav gre za individualen šport.

Naša usmeritev ostaja tudi v prihodnje enaka, biti dober in postati še boljši. Svoje mesto vidimo med najboljšimi evropskimi klubi.

Te ambiciozne cilje bomo dosegli le, če bomo tudi v bodoče delovali zagnano in enotno, če bomo plemenitili naša znanja z osvajanjem novih, modernih tehnik dela, predvsem pa ostali skromni ter vpeti in zvesti okolju, iz katerega izhajamo in ki nas spodbuja ter živi z nami.

PREDSTAVITEV UMETNOSTNEGA KOTALKANJA

Kotalkanje je šport vztrajnosti, delavnosti, lepih gibov.
Nešteto ur je potrebnih za osvojitev enega skoka ali ene piruete. Ure in ure vztrajnosti za obvladovanje obveznih likov, ki so osnova kotalkanja.

Za prve pomembne nastope - evropsko, svetovno prvenstvo, je potrebnih deset do dvanajst let trdega dela. S kotalkanjem se prične večina otrok spoznavati med tretjim in četrtim letom, naprej pa jih vodi vztrajnost in trdo delo.

Umetnostno kotalkanje je šport, razdeljen na tri tekmovalne sklope.

Večina pozna prosto kotalkanje, ki je sestavljeno iz kratkih in dolgih programov. Ti programi morajo vsebovati za določene starostne skupine predpisane in priporočene elemente – axel, rittberger, tolup - razne piruete. Manj znan pa je sklop obveznih likov. Vaditi jih začnejo že otroci pri 5 letih z enostavnimi vijugami točno po zarisanih črtah. S starostjo zahtevnost narašča. Narašča pa tudi število različnih likov, npr. v skupini članic morajo dekleta obvladati kar 32 likov - 4 skupine po 4 različne loke, ki se začenjajo z levo ali desno nogo, bodisi v smeri naprej ali nazaj, s težiščem na noter ali na ven. Poleg obvladanja tehnike je pri tem potrebna tudi zbranost, izredna koncentracija.

USTANOVITEV KLUBA

Korenine kotalkarskega kluba Renče segajo v leto **1988**. Takrat se je skupina petih otrok iz Renč dnevno vozila na treninge v Novo Gorico. Velika želja staršev ter otrok je bila, da bi lahko ustanovili klub v svoji vasi, tako da bi imelo večje število otrok možnost spoznati lepoto ter posebnosti umetnostnega kotalkanja.

Namero je skupina staršev začela uresničevati 9. 10. 1992 s sestankom iniciativnega odbora, ki mu je sledila **ustanovna skupščina** Kotalkarskega kluba Renče dne 3. 11. 1992.

Idejni vodja in ustanovitelj kluba je bil g. Danilo Stepančič, ki je s svojo kreativnostjo in železno voljo oral ledino v tem športu. Ostali ustanovni člani kluba so bili še: Adam in Slavica Stibilj, Klara in Dušan Martinuč, Tanja in Elizabeta Blažič, Anka Stepančič, Slavojka Furlan in Danila Špacapan.

Ustanovna skupščina

Za prvega predsednika kluba je bil izvoljen Danilo Stepančič, za podpredsednika pa Adam Stibilj.

SPREHOD SKOZI ZGODOVINO

Prvi koraki

Kotalkarji so pričeli s treningi **v športni dvorani osnovne šole Renč**e. Že takoj po ustanovitvi kluba so bili razpisani številni tečaji umetnostnega kotalkanja in ta nova, domačemu okolju nepoznana disciplina je privabila veliko število otrok, ki so se želeli preizkusiti na kotalkah. Tako je v zelo kratkem času članstvo v klubu močno naraslo, saj je bilo že v drugem letu delovanja kluba več kot petdeset članov. Ure vadbe, ki so bile namenjene kotalkarskemu klubu so bile omejene. V šolski telovadnici so se vrstile različne športne zvrsti, tako je telovadnica postala za številne kotalkarje kaj kmalu pretesna.

Že takoj na začetku je bil tako realiziran eden temeljnih ciljev ustanovitve kluba, združevati čim večje število otrok in jih vzgajati v pravem športnem duhu, tekmovalnem in obenem prijateljskem odnosu drug do drugega.

V prve korake kotalkanja je mlade nadobudneže zapeljala Tanja Blažič iz Nove Gorice, ker pa je število otrok tako hitro naraščalo, so ji na pomoč priskočili in se ob njej v različnih obdobjih vrstili še Jadranka Faganelj, Vlasta Stepančič, Ines Dolenc, David Černic in Alenka Blaško.

Trenerki Tanja Blažič in Vlasta Stepančič s tečajniki

David Černic in Ines Dolenc na tekmovanju v Puli

Alenka Blaško z otroci

Prvi registrirani tekmovalci kluba so bili:

Nina Furlan, Matjaž Špacapan, Anja Černe, Veronika Stepančič, Anja Pirjevec, Vlasta Stepančič, Uroš Stibilj.

Prvih tekmovanj so se renški kotalkarji udeleževali v drugih klubih po Sloveniji in v tujini, največ v Italiji, v zamejstvu. Prva tekmovanja, ki jih je organiziral mladi renški klub doma, pa so potekala v telovadnici osnovne šole. Ker pa je šolska telovadnica bistveno manjša kot so običajna tekmovališča za umetnostno kotalkanje, so lahko povabili na tekmovanje le tekmovalce mlajših skupin.

Prvi tekmovalci - Nina Furlan, Anja Černe, Matjaž Špacapan, Veronika Stepančič, Anja Pirjevec, Vlasta Stepančič, Uroš Stibilj

To je bilo za Renčane nekaj novega, nekaj lepega. Mlade tekmovalce so spodbujali navijači s polnih tribun. Občudovali so njihov ples, njihove obleke, ki so bile res nekaj posebnega. Tudi mladi kotalkarji so se počutili čudovito, ne glede, na dosežene rezultate.

Renški tekmovalci na državnem prvenstvu leta 1995 v Ljubljani

Kaj kmalu je naše člane volja in zagnanost do dela, predvsem pa želja po doseganju dobrih rezultatov na slovenskem in tudi mednarodnem področju, spodbudila k iskanju novih poti oziroma možnosti kvalitetnejšega dela in predvsem ustreznejše velikosti dvorane, ki je potrebna za pripravo programov za udeležbo na pomembnejših tekmovanjih.

Prva leta obstoja kluba so tekmovanja potekala v telovadnici OŠ Renče

Prvi vrhunski rezultati

Uroš Stibilj, ki je oral ledino renškega kotalkanja med tekmovalci, je našel svojo pot v povezovanju in sodelovanju z drugimi klubi. Da je lahko vsaj občasno treniral na dovolj veliki površini ter pod pogoji, ki so jih imeli v takratnem času tekmovalci v kotalkarsko razvitih državah, je odhajal na treninge v Italijo, v klub v kraju Pieris ter v Hamburg v Nemčiji. Na tej podlagi se je spletlo pobratenje med renškim klubom ter Patinaggio Artistico Pieris, ki ga gojimo in ohranjamo vse do danes. Ker so bila tovrstna sodelovanja v preteklosti redkost, so v Italiji, zato da bi omogočili ne italijanskemu tekmovalcu udeležbo na njihovem državnem prvenstvu, izjemno gostoljubno pripravili poseben zakon, ki so ga poimenovali »leggie Uroš«. Ob tem sodelovanju, kot tudi pri kasnejši organizaciji evropskih prvenstev, je klubu z velikim entuziazmom stal ob strani gospod Cesare Zorzin – predsednik kluba iz Pierisa.

Kaj kmalu je Uroš pokazal, da je iz pravega testa, uspešno se je boril z Italijanskimi tekmovalci na njihovem državnem prvenstvu in si prislužil možnost nastopa za slovensko reprezentanco na evropskem prvenstvu. Za kvaliteten vstop na evropska tekmovanja pa je bilo potrebno treninge oplemenititi s pomočjo vrhunskih strokovnjakov, zato sta k nam prihajala priznana mednarodna trenerja, tako s področja umetnostnega drsanja kot tudi kotalkanja.

Čisto v začetnem obdobju nam je pomoč nudil g. Silvo Švajger, od leta 1994 dalje pa g. Peter Brlec, ki je naše tekmovalce spremljal ter našim trenerjem posredoval svoje neizmerno znanje vse do leta 2002.

S trdim in kvalitetnim delom ter z veliko odrekanja je že po dveh letih delovanja kluba, na evropskem prvenstvu, leta 1994 Uroš Stibilj osvojil zlato kolajno v prostem programu ter srebrno v kombinaciji. Nabor svojih kolajn je Uroš nadaljeval že v naslednjem letu z osvojitvijo bronaste kolajne na evropskem prvenstvu. Še v istem letu je sledil tudi njegov prvi nastop na svetovnem prvenstvu, ki ga je prav tako okronal z bronasto medaljo.

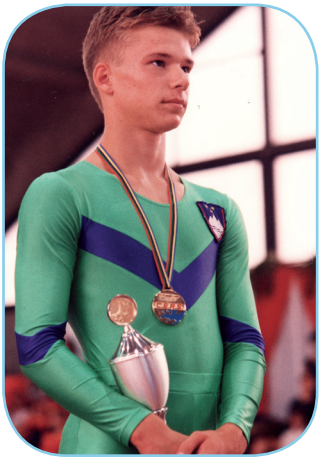

Uroš - prejemnik prve medalje na svetovnem prvenstvu za KK Renče leta 1995

Uroš Stibilj – evropski prvak v prostem programu in evropski podprvak v kombinaciji leta 1994 s trenerjema Petrom Brlecem in Silvom Švajgerjem.

Ob Urošu Stibilju sta v slovenski reprezentanci večkrat nastopili tudi Anja Černe in Veronika Stepančič, ki sta barve slovenske reprezentance zastopali vse do leta 1998.

Reprezentantki Veronika Stepančič in Anja Černe

Tako smo iz malih tečajnikov z intenzivnim delom vzgojili kar nekaj tekmovalcev, ki so že v prvih letih delovanja kluba dosegali izjemne rezultate tudi na najvišjih mednarodnih tekmovanjih.

Izgradnja kotalkališča

Ker so člani kluba vključno z reprezentanti trenirali na zelo majhni, za kotalkanje, ne dovolj veliki površini v šolski telovadnici, so starši s prostovoljnimi delovnimi akcijami, z veliko dobre volje in veselja pričeli graditi zunanje kotalkališče, ki je bilo dokončano junija 1995.

Otvoritev zunanje plošče – 17. 6. 1995

Ob otvoritvi je bil izveden pester kotalkarski program

V naslednjih letih je članom kluba uspelo kotalkališče tudi prekriti, tako je v letu 1997 zunanje kotalkališče dobilo še streho. Danilo Stepančič ter Dušan Martinuč imata največ zaslug zato, da smo leta 1999 v Renčah dobili dokončno pokrito in zaprto kotalkarsko dvorano oziroma naš novi dom.

Izgradnja zunanjega kotalkališča je bila v letu 1997 pomemben dogodek za razvoj KK Renče, saj je klub z velikostjo plošče, ki je zadostila kotalkarskim standardom in streho nad glavo končno vzpostavil temeljne pogoje za delo. Čeprav so bili otroci pozimi še vedno na mrazu, ker v dvorani ni gretja, je bilo zadovoljstvo neizmerno, saj so bile pregnane vse skrbi za deževne in vetrovne dni.

Leta 1997 se je z udarniškim delom dvorano zaprlo in dogradilo tribune ter sanitarije in slačilnice.

Kotalkališče je dobilo streho

Nov zagon

Od jeseni leta 1997 je v klubu nastopila kot glavna trenerka Marina Prodan, ki je k nam prišla iz Pule. Z njenim prihodom je bilo zagotovljeno konstantno delo s tekmovalci, saj je svoje delo izvajala kot profesionalna trenerka in je bila za treninge vedno na voljo. Ves ta čas je v klubu s svojimi nasveti in planom dela aktivno deloval trener Peter Brlec. Tako tekmovalci kot mlada trenerka so imeli možnost hitrega učenja od priznanega kotalkarskega strokovnjaka. Pod Marinino in Petrovo taktirko se je začela pot renških kotalkarjev hitro vzpenjati.

Tako je za Urošem kar hitro ponesla v svet ime Renč in Slovenije naša doslej najuspešnejša tekmovalka, Lucija Mlinarič. Lucija je že kot mlada tekmovalka svoji beri državnih naslovov takoj pridala tudi evropski uspeh, saj je že kot dvanajstletna, starejša deklica osvojila že v letu 1999 svojo prvo medaljo na evropskem prvenstvu, ko je nastopila v kategoriji kadetinj. Od takrat naprej se njeni uspehi le še stopnjujejo.

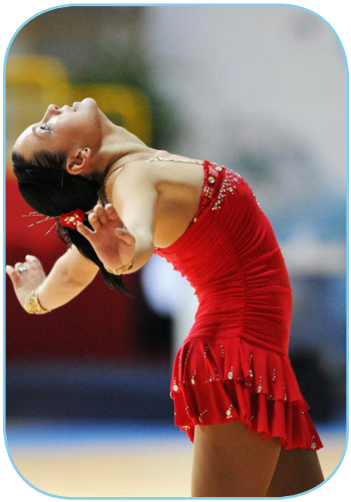

Lucija v elementu

Evropsko prvenstvo 2001

V obdobju od 1997 do 2000 se je število nastopov za slovensko reprezentanco povečalo.

Ob Luciji Mlinarič so za slovensko reprezentanco nastopali še Nastja Pregelj, Nina Kljun, Ana Petrovčič in Tadeja Lavrič. Dobri rezultati naših tekmovalk in tekmovalcev so nas privedli do tega, da smo se odločili, da v letu 2001 prevzamemo izjemno zahtevno organizacijo Evropskega prvenstva za kategorije kadetov in mlajših mladincev. Pred nami je bil ogromen izziv in težak izpit, ki pa smo ga z odliko opravili. Odlična izvedba je bila plod izjemnega sodelovanja staršev, članov kluba ter številnih prostovoljcev lokalne skupnosti, ki je z nami preživela tekmovanje tako, da za vse obiskovalce ni bilo dovolj prostora v dvorani.

Veličasten vhod na prizorišče prvega evropskega prvenstva v Renčah 2001

Slovenski del povorke skozi Renče

Večji del ekipe, ki je sodeloval pri pripravi prvenstva

Otvoritveni nagovor predsednika kluba Danila Stepančiča in predsednice evropske kotalkarske zveze Margaret Brooks

Z dobro organizacijo evropskega prvenstva, smo si ob doseženih uspehih dokončno utrli pot v Evropo ter se nekako umestili med kotalkarsko pomembnejše države evropske skupnosti, kljub temu da je Slovenija imela majhno število registriranih tekmovalcev.

Krona organizacije evropskega prvenstva 2001 je bila osvojena Lucijina kolajna v kombinaciji.

Lucija z medaljo 2001

Takoj po evropskem prvenstvu je naš član, sedanji podpredsednik kluba, Borut Kalin, dobil priložnost opravljati izpit za mednarodnega kalkulatorja pri Evropski zvezi kotalkarskih športov, kar je s pridom izkoristil in pridobil mednarodno licenco.

Leto 2001 smo zaključili tako, da smo prejeli občinsko nagrado Občine Nova Gorica za večletne izjemne uspehe in vrhunske dosežke na posameznih področjih družbenih dejavnosti.

Po letu 2001 je za klub nastopilo nekakšno obdobje finančne krize in s tem kratko obdobje upadanja naših aktivnosti. Odločili smo se za delo z eno samo trenerko, Marino Prodan. Občasno ji je pri treningih pomagala trenerka iz Domžal, Violeta Mordej, ki je v teh težkih časih prinašala v klub prijetno vedrost in sproščenost. Finančna nestabilnost se je odrazila tako v naši celotni aktivnosti in posledično tudi pri doseganju vrhunskih rezultatov.

Marina Prodan kljub vsemu ni vrgla puške v koruzo, pač pa po svojih najboljših močeh nadaljevala. Spremljala je vse starostne kategorije sama, obenem pa se z vso skrbnostjo še dodatno posvečala tekmovalcem, ki so imeli možnost uvrstitve v reprezentanco. Marina je verjela v težke dolgotrajne treninge obveznih likov ter številna ponavljanja prostih programov, saj je menila da imajo naši tekmovalci možnost osvajanja kolajn v hudi evropski konkurenci, predvsem v kategoriji tekmovanja »kombinacija«, kjer se tekmuje v obveznih likih in prostih programih.

Trenerka Marina Prodan na evropskem prvenstvu v Renčah budno spremlja dogajanje na treningu obveznih likov

Če mogoče ni bilo sreče na evropskih prvenstvih, kjer smo nekaj let ostali brez kolajn, so toliko bolj uspešno pričeli nastopati tekmovalci in tekmovalke mlajših kategorij na Pokalih Evrope. To je v naše vrste privabilo tudi vrhunskega strokovnjaka umetnostnega kotalkanja, iz Italije, sicer Argentinskega rodu, Rubena Genchija, ki je bil pripravljen sprejeti izziv delovanja v manjši državi, ki ni kotalkarska velesila in poizkušal z Marino usposobiti tekmovalce tako, da bi ponovno osvajali kolajne na najvišjih mednarodnih tekmovanjih.

In ponovno je nastopil čas novega zagona. V tem času so ob Luciji za Slovensko reprezentanco nastopali še Jernej Furlan, Tadeja Lavrič, Maja Turel, Sara Pregelj in Martina Vetrih.

Evropsko prvenstvo 2005

Ponudbi Evropske kotalkarske zveze za organizacijo Evropskega prvenstva v letu 2005 se seveda nismo mogli upreti. Organizacija je bila veličastna, pripravljeni smo bili še bolje kot v letu 2001. Celotna organizacija prvenstva je potekala brezhibno: otvoritev prvenstva s slavnostnim mimohodom vseh reprezentanc skozi center Renč do kotalkališča, televizijski prenos TV Primorke, ki je prenašala vsa pomembnejša tekmovanja, nastanitve reprezentanc, organizacija prevozov in potek samega tekmovanja.

Ples zastav na otvoritvi evropskega prvenstva 2005

Velika revijska skupina je s svojimi točkami bistveno prispevala k sproščenemu vzdušju tako med gledalci, kot tudi med tekmovalci

Predstavniki evropske kotalkarske zveze (z leve Margaret Brooks – predsednica, Gonda Nefs, Cristina Barcons, Chris Lahei) ter vodstvo domačega kluba Nela Pregelj in Danilo Stepančič. Na vseh večjih prireditvah je v vlogi napovedovalca sodeloval novinar Ervin Čurlič.

Na evropskem prvenstvu je sodelovalo 13 držav. Za vse smo v našem kraju lepo poskrbeli. Iz Renč so odšli z lepimi spomini in nam poslali veliko zahval.

In kako to, da nam je tudi organizacija drugega EP tako lepo uspela? Pot do uspehov skupaj kujemo tekmovalci, trenerji, starši, funkcionarji ter vsi prijatelji kotalkanja, ki klub podpirajo. Glavno vodilo kluba je v klubu združevati čim večje število otrok, jih vzgajati v športnem duhu, v prijateljstvu in solidarnosti ter v pravem tekmovalnem odnosu.

Izjemen uspeh evropskega prvenstva 2005 je zaokrožila Sara Pregelj, z osvojeno srebrno kolajno v kombinaciji ter bronasto kolajno v obveznih likih, v kategoriji kadetinj. Zelo dobro so takrat nastopile tudi ostale naše tekmovalke med kadetinjami Martina Vetrih ter Danaja Černe in med mlajšimi mladinkami Maja Turel.

Sara z maskoto obeh evropskih prvenstev v Renčah

Sara Pregelj v elementu med nastopom

Slovenska reprezentanca s trenerji. Na sredini pa gostja evropskega prvenstva – večkratna svetovna prvakinja Tanja Romano.

Dvorana je bila vedno nabito polna do zadnjega kotička. Še posebej živahno in napeto je bilo med nastopi slovenskih tekmovalk.

Tekmovalci še dolgo niso mogli pozabiti čudovitega zaključka tekmovanja

Klub je za odlično organizirano evropsko prvenstvo prejel veliko pohval od različnih institucij, v letu 2006 nam, je Evropska kotalkarska zveza (CEPA) podelila posebno priznanje za najboljšo organizacijo evropskega prvenstva, na kar smo vsi člani kluba zelo ponosni.

Na poti v svetovni vrh

Leto 2005 je predstavljalo enega pomembnejših mejnikov v razvoju KK Renče. Že samo leto 2005 je bilo v vseh pogledih izjemno uspešno. Sarine dosežke iz evropskega prvenstva je naša najboljša tekmovalka Lucija še nadgradila, z osvojitvijo srebrne kolajne na svetovnih igrah neolimpijskih športov, prav tako pa je osvojila dve srebrni odličji, v prostem programu in kombinaciji, na svetovnem prvenstvu ob koncu leta 2005.

Po letu 2005 se prične naše najuspešnejše obdobje osvajanja številnih kolajn ……
Vse do danes ni bilo leta, ko v klub ne bi »priletela« kakšna kolajna iz najvišjih tekmovanj.

V trenersko ekipo je vstopil mlad, zagnan in optimizma poln profesor telesne vzgoje in profesionalni trener Marko Pelicon, ki naj bi ob Marini predvsem skrbel za začetnike in tekmovalce mlajših kategorij. A kaj kmalu se je Marina odločila za materinstvo ter se vrnila v Pulo. Marko je tako moral prevzeti skrb nad vsemi kategorijami, od začetnikov, ki so se učili prvih korakov, do najstarejših tekmovalk in tekmovalcev, ki so takrat sodili v juniorsko kategorijo. Velikokrat mu je priskočila na pomoč naša nekdanja tekmovalka Veronika Stepančič, ki je svoje znanje in izkušnje nesebično prenašala mlajšim tekmovalkam v svojem prostem času ob rednem študiju in kasneje delu. Ob njej so v različnih obdobjih Marku pomagali še Nastja Pregelj in Petra Furlani pri treniranju mlajših kategorij ter Jernej Furlan, Maja Turel in Nina Kljun pri treniranju starejših kategorij v prostem programu in obveznih likih.

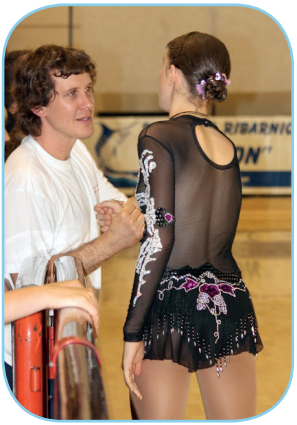

Trener Marko Pelicon deli še zadnji napotek pred nastopom tekmovalke

Marko je bil med poletnimi pripravami v Planici prejemnik diplome za sodelovanje, ki so jih pripravili tekmovalci sami.

Jernej Furlan (skrajno desno) kot trener s tekmovalci na tradicionalnem tekmovanju »Račke« za mlajše kategorije.

Veronika Stepančič nas je na tekmovanjih spremljala kot kotalkarska sodnica

Dobri rezultati naših tekmovalk in tekmovalcev pa so v vsem tem času terjali neprekinjeno nadgradnjo našega dela.

Zavedali smo se, da za doseganje vrhunskih rezultatov ni dovolj le kvalitetno delo v obsegu treninga kotalkanja. Le to je bilo potrebno dopolnit z ustreznimi kondicijskimi treningi, ki jih je v pretežnem delu izvajala Nives Černe. Pomembno je bilo veliko delati na koreografskem delu, zato smo vpeljali ure klasičnega baleta in individualne koreografije, ki sta ju izvajala Sergej Semenjuk in Irina Visočinenko. Vedno bolj smo zaznavali tudi pomen preventive pred poškodbami ter nujnost pravilnega in hitrega saniranja morebitnih poškodb. Zato smo pričeli sodelovati s fizioterapevtom Dušanom Mesesnelom ter dr. Nadjo Batagelj. Brez prave psihološke in psihične trdnosti tudi ni pravih uspehov, zato sta nam pri tem svetovala priznani psiholog Matej Tušak oz. njegova asistentka Jana Mahnič. Lucijo na tem področja že vsa leta vse do danes spremlja g. Martin Kodelja.

Sara Pregelj na svetovnem prvenstvu v Murciji (Španija) skupaj s psihologinjo Jano Mahnič, trenerjem Rubenom Genchijem ter mamo Nelo

In končno, naslednje izjemno leto, leto 2007 ponovna bera odličnih dosežkov na evropskem prvenstvu za mladince in člane. Sara je med mladinkami osvojila bronasto kolajno, Lucija pa je bila med članicami nepremagljiva – osvojila je dve zlati medalji. Svojo izjemno zbirko kolajn je v tem letu na svetovnem prvenstvu obogatila še s srebrno kolajno.

Lucija je bila nagrajena za svoje dosežke tudi tako, da je bila izbrana za športnico Goriške in Primorske ter nominirana za osebnost primorske v letu 2007.

Lucija na evropskem prvenstvu s trenerjema Rubenom Genchijem in Markom Peliconom.

Parket

Kljub vsej preventivi in skrbi za dobro telesno pripravljenost tekmovalcev se je večalo število poškodb predvsem v obdobju odraščanja tekmovalcev. Po temeljitih analizah smo sklepali, da je najbrž eden izmed razlogov za poškodbe trda cementna podlaga, na kateri tekmovalci vadijo, zato smo se prijavili na državni razpis za pridobitev sredstev za obnovo kotalkališča.

Na plošči je bila postavljena hidroizolacija, nad katero je položena posebna guma, ki blaži tresljaje. Nanjo so diagonalno položene vezne plošče. Vse to je delo staršev kotalkarjev.

Še zadnji kosi parketa

Ves potreben material so v dvorano prinesli starši, kot tudi sami kotalkarji.

Najtežja faza polaganja parketa je bila lakiranje zaradi velike vročine in neprijetnega vonja. Tudi to so naredili starši sami.

Z aktivnostmi za izvedbo preplastitve tal kotalkališča smo začeli v novembru 2007, ko smo se prijavili na razpis Fundacije za šport. Na naše veliko presenečenje in izjemno veselje smo v prijavi uspeli. V mesecu juliju smo intenzivno izvajali vsa dela za postavitev parketa. Pri preplastitvi plošče je zavihala rokave večina staršev, pa tudi nekaterih krajanov Renč, ki so pripomogli k hitremu zaključku glavnih del. V dveh tednih je bil pretežni del investicije, ob izjemnih naporih sodelujočih, zaključen.

Finančni viri za pokritje investicije so bili tako zagotovljeni iz sredstev proračuna Občine Renče – Vogrsko, iz sredstev Fundacije za financiranje športnih organizacij v RS ter iz lastnih sredstev Kotalkarskega kluba Renče, za kar smo vsem zelo hvaležni.

KK Renče - kotalkarska velesila

Naše delo poteka od takrat dalje še intenzivneje saj vrhunski pogoji za delo – kličejo vrhunske rezultate, ki jih zvesto dosegamo v vseh teh zadnjih letih. V nadaljevanju povzemamo le dosežke na najvišjih mednarodnih tekmovanjih kot so evropska in svetovna prvenstva, ki smo jih dosegli v zadnjih petih letih našega delovanja:

Leto	Tekmovalec/ka	Prvenstvo	Dosežek
2008	Sara Pregelj	Evropsko prvenstvo - mladinke	bronasta kolajna
	Sara Pregelj	Svetovno prvenstvo - mladinke	srebrna kolajna
2009	Sara Pregelj	Evropsko prvenstvo - mladinke	srebrna kolajna
	Lucija Mlinarič	Evropsko prvenstvo - članice	dve bronasti kolajni
	Lucija Mlinarič	Svetovno prvenstvo - članice	bronasta kolajna
2010	Ana Turel, Jan Kerševan	Evropsko prvenstvo - kadeti	bronasta kolajna
	Lucija Mlinarič	Evropsko prvenstvo - članice	bronasta kolajna
2011	Tanita Kaja Černe	Evropsko prvenstvo - kadeti	bronasta kolajna
	Danaja Černe	Evropsko prvenstvo - mladinke	zlata kolajna
	Lucija Mlinarič	Evropsko prvenstvo - članice	dve zlati kolajni in ena srebrna
	Lucija Mlinarič	Svetovno prvenstvo - članice	dve srebrni kolajni
2012	Tanita Kaja Černe	Evropsko prvenstvo - kadeti	dve srebrni kolajni
	Jan Kerševan	Evropsko prvenstvo - kadeti	bronasta kolajna
	Lucija Mlinarič	Evropsko prvenstvo - članice	dve srebrni kolajni
	Lucija Mlinarič	Svetovno prvenstvo - članice	srebrna in bronasta kolajna

Lucija Mlinarič z mamo Ano, ki je bila dolga leta tudi tajnik kluba

Sara Pregelj – druga najuspešnejša tekmovalka v KK Renče

Ana Turel in Jan Kerševan – dobitnika prve medalje na evropskem prvenstvu v športnih parih

Tanita Kaja Černe s svojo prvo medaljo na EP

Za slovensko reprezentanco so v tem obdobju nastopili številni tekmovalci, ob dobitnikih kolajn, v letih od 2006 do 2008 Martina Vetrih, Tjaša Zorn, Kaja Arčon, Nika Petelin, Meta Arčon, v zadnjem petletnem obdobju pa še Aneja Klaut, Natan Muhič in Jessica Marka.

Kaj lepšega kot gornji pregled, želimo si ga le še nadalje polniti…..

Za navedene rezultate v zadnjem obdobju imata pomemben del zaslug naša profesionalna trenerja, Marko Pelicon in Ruben Omar Genchi, v preteklem letu pa še Lucija Mlinarič, ki se ob aktivni tekmovalni poti preizkuša tudi kot trenerka.

V tem času smo uspešno obudili v Sloveniji sicer že dlje časa nekoliko pozabljeno disciplino umetnostnega kotalkanja – športni par. Ana in Jan sta slovenske barve uspešno zastopala na številnih mednarodnih tekmovanjih in upamo, da jima bodo tudi mlajši tekmovalci sledili.

Jan Kerševan – po 17-ih letih ponovno medalja v moški konkurenci na evropskem prvenstvu za KK Renče

Jernej Furlan in Tadeja Lavrič sta v zadnjih letih njune športne aktivnosti, aktivno tekmovala v posebni zvrsti umetnostnega kotalkanja »in-line« na rolerjih, a žal te zvrsti nismo uspeli ohraniti.

Veseli nas, da po Uroševih, Lucijinih in Sarinih stopinjah stopajo tudi mlajši tekmovalci, kar je odraz pravilno začrtane poti in uresničitev cilja širjenja kroga vrhunskih tekmovalcev. Slednje je še posebej pomembno v teh kriznih časih, ko zanimanje za športne aktivnosti nekoliko upada, s tem športom pa se v Sloveniji ukvarja vedno manj tekmovalcev.

Uspehe tekmovalcev ter njihove številne aktivnosti sta dopolnili še bivši tekmovalki Veronika Stepančič in Marjana Mlinarič, ki sta se uspešno preizkusili kot sodnici na številnih tekmovanjih. Upamo, da jima bo v bližnji prihodnosti omogočen preizkus tudi na mednarodnem nivoju.

Danaja Černe z zlato medaljo na evropskem prvenstvu ob koncu svoje športne poti

Državna prvenstva in reprezentančni nastopi

Ker imamo v Renčah najboljše pogoje za delo ter največje število tekmovalcev v Sloveniji, je skoraj samoumevno, da so v zadnjem času državna prvenstva organizirana kar pri nas. Želimo si, da bi pravilo, ki velja za organizacijo državnih prvenstev enkrat na Primorskem, naslednje leto v drugih krajih Slovenije ponovno veljalo in bi se veselje do umetnostnega kotalkanja prenašalo tudi v druge kraje med druge tekmovalce.

Večja konkurenca bi nam predstavljala spodbudo za še bolj zagnano delo na poti do uresničitve cilja, da čim večje število tekmovalcev pripravimo tako dobro, da se lahko uvrstijo v slovensko reprezentanco, ki nastopa na mednarodnih tekmovanjih na pokalnem nivoju.

Ekipa KK Renče na državnem prvenstvu v Renčah 2009

Udeleženci državnega prvenstva 2012 v Renčah

Tudi na tem področju smo dokaj uspešni, saj se naši tekmovalci redno uvrščajo na tekmovanja za Pokal Nemčije, Pokal Italije, Pokal Evrope ter Pokal Interland. S teh tekmovanj se kot po pravilu vračajo s številnimi kolajnami, ki jih osvajajo v čisto vseh kategorijah, v katerih sodelujejo in sicer od kategorije mlajših deklic naprej. To pomeni, da imajo v kotalkarskem športu, podobno kot pri drsanju in gimnastiki, možnost nastopa na tako pomembnih mednarodnih tekmovanjih že otroci od devetega leta starosti dalje.

Neizmerno je njihovo veselje v trenutku imenovanja v reprezentanco, močno povzdignjena volja do dela in vse predolgo čakanje na čas odhoda na tako pomemben dogodek. In kaj lepšega, ko na tekmovanju nastop uspe in za tekmovalko na zmagovalni stopnički igra slovenska himna.
V zadnjem desetletju se s tekmovanja za Pokal Evrope, ki je najpomembnejše tekmovanje za mlajše kategorije, nismo vrnili ne da bi vsaj enkrat slišali našo himno. Večkrat nam je himno uspelo poslušati kar trikrat, še posebej v letu 2011, ko smo zmagali čisto v vseh kategorijah.

Vsa zlata odličja osvojena v letu 2011 tako na evropskem prvenstvu v mladinski in članski konkurenci, takoj zatem pa še tri zmage na pokalu Evrope in sicer v kategoriji mlajših deklic, starejših deklic ter kadetinj, so nas kot klub uvrstile čisto na vrh Evrope in povsem upravičeno se o nas govori kot o trenutno najboljšem klubu v Evropi.

Tekmovalci skupaj s trenerko Lucijo in trenerjem Rubenom Genchijem na Pokalu Evrope 2012 na Portugalskem

Ta odmev o naši širini ter kvaliteti nam omogoča tudi ohranjanje prvovrstnih mednarodnih prijateljskih stikov z Italijansko reprezentanco UISP. Že vrsto let se z njimi srečujemo dvakrat letno in sicer za veliko noč odpotujemo mi v Italijo, v mesecu avgustu pa mi gostimo italijanske reprezentante. V obdobju od leta 1997 do 2004 se je to tekmovanje izvajalo v obliki troboja, saj so bili vanj vključeni tudi predstavniki Španije, nato se je ta vez ohranila le med Italijo in Renčami. V zadnjih dveh letih pa so se nam pridružili še Nemci in Avstrijci. Če nam bo v sezoni, ki je pred nami uspelo privabiti med nas tudi Švicarje, bomo lahko ponovili peteroboj, ki smo ga uspešno že izvedli pred trinajstimi leti z imenom »Roller trophy«, ko je bilo izvedenih pet tekmovanj v petih državah.

Roller Trophy

Ob prvem občinskem prazniku občine Renče-Vogrsko, aprila leta 2008 nam je bila podeljena plaketa občine Renče-Vogrsko za večletne izjemne uspehe in vrhunske dosežke na posameznih področjih družbenih dejavnosti. To najvišje priznanje je potrditev celotnega našega dosedanjega delovanja. Predstavlja nam izjemno spodbudo in dodaten motiv za nadaljevanje začrtane poti.

Tekmovalci na tradicionalnem tekmovanju »šport in turizem«, ki se izmenično organizira v Sloveniji in Italiji.

Netekmovalne aktivnosti

Nekoliko v senci tekmovalnih aktivnosti pa se intenzivno odvijajo tudi ne tekmovalne aktivnosti.

Vseskozi smo v klubu imeli željo ohranjati dve revijski skupini in sicer mlajšo, v kateri so vključeni otroci od 8 do 14 let, ter starejšo, ki vključuje dekleta in fante starejše od 14 let. V tej nameri nekako ne uspemo, ker je skupinsko delo izjemno težko. Težave se porajajo predvsem na področju usklajevanja obveznosti, ki jih imajo člani skupine, saj treningov ni mogoče izvajati, če na treningu niso prisotni vsi člani. Številne šolske in obšolske dejavnosti, ki se jih otroci, ki so po naravi nekoliko bolj aktivni udeležujejo, nam nekako vedno prekrižajo račune pri doseganju tega cilja.

V letih od 1998 do 2005 smo bili na tem področju kljub vsemu nekoliko bolj uspešni kot v zadnjih časih. Aktivno smo ohranjali predvsem veliko revijsko skupino tako usklajeno, da se je leta 2003 celo udeležila evropskega prvenstva v skupinskem showu na Nizozemskem. Z malo revijsko skupino pa smo nastopili na zelo poznanem tekmovanju otroške popevke v Italiji – Zecchino d'oro. Na tekmovanju so skupine nastopile na glasbo najpopularnejših italijanskih pesmi s tega festivala.

Zecchino d'oro v Bologni

Naša letna sezona se vedno konča v mesecu decembru z božično novoletno kotalkarsko revijo, v kateri sodelujejo vsi člani kluba, vsi udeleženci tečajev in krožkov, pa tudi malo manj mladi, največkrat starši, ki nastopajo s svojo točko na rolerjih. V revijalnem nastopu se pokažejo vsi, tisti z več kotalkarskega znanja ter vsi tisti, ki ljubiteljsko kotalkajo. Novoletne kotalkarske revije so vedno nekaj posebnega, prava paša za oči.

Na novoletno revijo se običajno še posebej pripravimo, izberemo tematiko, mojstrsko iznajdljivi očetje zgradijo sceno, pridne in delovne mame - šivilje, zašijejo obleke, otroci pa s trenerji pripravijo predstavo. Potrudimo se izbrati glasbeni nabor, ki je prijeten za uho ter primeren predbožičnemu času.

Veseli smo, ker v okviru predstave še vedno sodelujejo bivši tekmovalci in tekmovalke. Tako so se po končani tekmovalni poti še dolgo preizkušale v revijalnih nastopih Veronika in Vlasta Stepančič, Marjana Mlinarič, Petra Furlani, Nina Kljun, Nastja Pregelj, David Černic, Petra Pečenko, Ana Petrovčič, Nina Furlan, Špela Lasič, Anita Virgulin.

V zadnjem obdobju pa Maja Turel, Tadeja Lavrič, Jernej Furlan, Nika Petelin, Meta Arčon, Kaja Arčon, Martina Vetrih, Tjaša in Karin Zorn, Petra in Mojca Rusjan, Danijela Jejčič, Ana Cotič, Patricija Bratuž, Tea Žibernik, Nina in Karin Klaut, Danaja Černe, Sara Pregelj, Tomaž Kalin in Tina Gregorič.

Začetni tečaj kotalkanja so najmlajši tekmovalci vedno zaključili na nastopu novoletne revije.

V vseh teh letih so bile organizirane novoletne predstave z raznovrstno vsebino. Tako smo v letu 1995 izvedli pravljico Alica v Čudežni deželi, v letu 2000 poleteli v vesolje, v letu 2003 pa izvedli pravo baletno predstavo Hrestač na kotalkah, v letu 2006 kratke uprizoritve iz najlepših slovenskih filmov. V zadnjih letih ponovno izbiramo tematiko pravljic. Izjemno lep odziv občinstva smo doživeli s predstavitvijo Pepelke, ki smo jo izvajali v letih 2010 in 2011.

Nastopajoči na reviji 2011

Skupina levov na novoletni reviji v telovadnici OŠ Renče

Skok v novo tisočletje – revija ob zaključku leta 1999

Mačke...

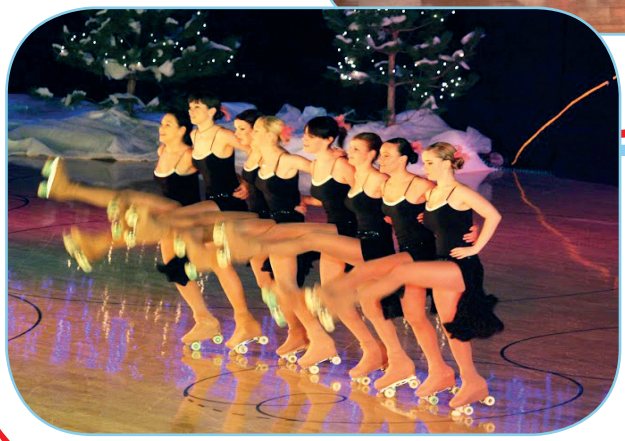

Can-can na sprehodu skozi svetovna mesta, kjer so tekmovali naši tekmovalci

Nepogrešljiva voditelja ob otvoritvi parketa – Ervin Čurlič in Florida Petelin

Pepelka se je srečno odpeljala s svojim princem

Nastop klovnov v cirkusu – starši naših kotalkarjev, ki so zaplesali na rolerjih

Novoletne revije vedno pripravijo starši – vse od šivanja oblek do priprave scenskih elementov na kotalkališču.

Mogočni grad – scena, ki je poživila tudi dogajanje na vsakoletnem silvestrovanju.

Novoletne predstave ponovimo tudi za nekatere osnovne šole v jutranjem času, v letih od 2008 do 2010 smo večkrat gostovali tudi po drugih šolah po Sloveniji, predvsem smo kotalkanje predstavili šolarjem po Štajerski z dvodnevnimi turnejami, kar je za nastopajoče imelo še posebno čar. Velikokrat so bili gledalci tako navdušeni, da je bila v dvorani med nastopi popolna tišina. Po predstavi pa so otroci še kar obsedeli ali pa so se zapodili do nastopajočih in čakali v vrsti za avtograme.

Z veseljem gostujemo na različnih prireditvah, vedno se odzovemo na vsa povabila za dobrodelne namene, organiziramo posebno predstavo za gojence VDC centrov. Takrat pridejo v našo dvorano gojenci iz centov iz vse Slovenije, predstavo Pepelka pa smo delno umestili v poseben program, ki so ga imeli gojenci VDC centra v italijanski Gorici, ob njihovem prazniku.

V letu 2008 smo nastopili tudi na posebni prireditvi v Tolminu, ki je promovirala boj proti drogi. Fantje, ki so odigrali nogometno tekmo na tej prireditvi so še posebej zagnano zaigrali, ko so naša dekleta ob polčasu zaplesala polko.

Tudi jeseniškim hokejistom smo že pripravili presenečenje ob zaključku njihove tekmovalne sezone v Grahovem ob Bači.

Dekleta velike revijske skupine so bile prava paša za oči na zaključku hokejske tekmovalne sezone

Posebno doživetje je za naše člane kluba predstavljalo sodelovanje pri snemanju nanizanke »Se zgodi«, režiserja Metoda Pevca, v letu 2004. Prav poslušno in zagnano so sodelovali pri snemanju kadrov med lepimi kraškimi vinogradi.

Kotalkarji so sodelovali pri snemanju nanizanke »Se zgodi«

V letu 2010 si je skupina 7 deklet (Lucija, Sara, Kaja, Nika, Danaja, Meta in Tjaša) nadela ime Mek stajl in se prijavila v oddajo Slovenija ima talent. Uvrstile so se v tekmovanje ter se predstavile širši slovenski publiki. S svojo pridnostjo in lepoto so izjemno uspešno promovirale ta lepi, Slovencem še zelo nepoznani šport.

Mek stajl v elementu

ZAKLJUČEK

Smo največji in najuspešnejši kotalkarski klub v zadnjih letih v Sloveniji. Celih dvajset let smo kovali pot do uspehov s skupnimi močmi: tekmovalci, trenerji, funkcionarji, starši ter vsi, ki verjamejo v naše delo in nas kakorkoli podpirajo.

Skupaj preživljamo čudovite, vesele trenutke ob zmagah, kdaj pa kdaj tudi malo manj vesele ob neuspehih. Ime Renče smo ponesli ne samo po Sloveniji pač pa tudi po Evropi in svetu.

Naši tekmovalci so dosegli v preteklih sezonah izjemne rezultate, saj so do sedaj osvojili na mednarodnih tekmovanjih najvišjega ranga, evropskih in svetovnih prvenstvih skupaj kar 39 kolajn za slovensko reprezentanco, med njimi 6 zlatih, 17 srebrnih ter 16 bronastih.

Naši uspehi so plod velike ljubezni in prepričanja v naše delo, številnih odrekanj ter izjemnega sožitja z okoljem, v katerem delujemo.

PRILOGE S TEMELJNIMI PODATKI

Rezultati

Rezultati dosežkov na evropskih in svetovnih prvenstvih:

TEKMOVALEC	LETO	TEKMOVANJE	KATEGORIJA	MESTO
Stibilj Uroš	1994	EP	Mladinci - prosto	1
Stibilj Uroš	1994	EP	Mladinci - kombinacija	2
Stibilj Uroš	1995	SP	Mladinci - prosto	3
Stibilj Uroš	1995	EP	Mladinci - kombinacija	3
Mlinarič Lucija	1999	EP	Kadeti - kombinacija	3
Mlinarič Lucija	2001	EP	Kadeti - kombinacija	2
Mlinarič Lucija	2004	SP	Mladinci - prosto	3
Pregelj Sara	2005	EP	Kadeti - kombinacija	2
Mlinarič Lucija	2005	SP	Mladinci - prosto	2
Mlinarič Lucija	2005	SP	Mladinci - kombinacija	2
Mlinarič Lucija	2005	SI	Mladinci - prosto	2
Pregelj Sara	2005	EP	Kadeti - obvezni liki	3
Pregelj Sara	2006	SP	Mladinci - kombinacija	3
Mlinarič Lucija	2007	EP	Člani - kombinacija	1
Mlinarič Lucija	2007	EP	Člani - prosto	1
Mlinarič Lucija	2007	SP	Člani - kombinacija	2
Pregelj Sara	2007	EP	Mladinci - obvezni liki	3
Pregelj Sara	2008	SP	Mladinci - kombinacija	2
Pregelj Sara	2008	EP	Mladinci - kombinacija	3
Pregelj Sara	2009	EP	Mladinci - kombinacija	2
Mlinarič Lucija	2009	SP	Člani - kombinacija	3
Mlinarič Lucija	2009	EP	Člani - kombinacija	3
Mlinarič Lucija	2009	EP	Člani - prosto	3
Mlinarič Lucija	2010	EP	Člani - kombinacija	3
Turel Ana in Kerševan Jan	2010	EP	Kadeti - športni pari	3
Mlinarič Lucija	2011	EP	Člani - prosto	1
Mlinarič Lucija	2011	EP	Člani - kombinacija	1
Černe Danaja	2011	EP	Mladinci - kombinacija	1
Mlinarič Lucija	2011	SP	Člani - kombinacija	2
Mlinarič Lucija	2011	SP	Člani - prosto	2
Mlinarič Lucija	2011	EP	Člani - obvezni liki	2
Černe Tanita Kaja	2011	EP	Kadeti - kombinacija	3

TEKMOVALEC	LETO	TEKMOVANJE	KATEGORIJA	MESTO
Mlinarič Lucija	2012	SP	Člani - kombinacija	2
Černe Tanita Kaja	2012	EP	Kadeti - prosto	2
Černe Tanita Kaja	2012	EP	Kadeti - kombinacija	2
Mlinarič Lucija	2012	EP	Člani - prosto	2
Mlinarič Lucija	2012	EP	Člani - kombinacija	2
Mlinarič Lucija	2012	SP	Člani - prosto	3
Kerševan Jan	2012	EP	Kadeti - kombinacija	3

Nagrade in priznanja

Občinski priznanji klubu

Kotalkarski klub Renče je prejel dve občinski nagradi za večletne izjemne uspehe in vrhunske dosežke na posameznih področjih družbenih dejavnosti:
- nagrado Občine Nova Gorica v letu 2002 ter
- nagrado Občine Renče Vogrsko, aprila 2008

Priznanja športne Zveze

Priznanja športnikom: Vsako leto Športna zveza Nova Gorica podeljuje športnikom goriške posebna priznanja za dosežene rezultate, med njimi se vedno zvrstijo tudi vsi naši tekmovalci, ki zastopajo barve Slovenije na mednarodnih tekmovanjih ter vsi, ki dosežejo odmeven rezultat na državnem prvenstvu.

Priznanje športnice Goriške

Lucija Mlinarič v letu 2007 in 2011

Bloudkova priznanja

za večletno aktivno delovanje v klubu so pri Športni zvezi v dvajsetletnem obdobju prejeli: Stepančič Danilo, Mlinarič Ana, Turel Klavdij, Furlan Darjo, Pregelj Nela, Kalin Borut, Rusjan Majda, Petelin Florida, Turel Manuela.

Sprejem pri predsedniku države

Uroš Stibilj in Lucija Mlinarič sta bila ob osvojitvi najvišjih kolajn na svetovnem prvenstvu povabljena k predsedniku države.

Registrirani tekmovalci

V dvajsetih letih se je v kotalkarski klub včlanilo veliko število otrok – 185 jih je postalo registriranih tekmovalcev, veliko pa se jih je udeležilo tečajev, kjer so se naučili osnov kotalkanja. Renški klub se je razvil v največjega in najuspešnejšega ne le v Sloveniji pač pa tudi v Evropi.

Registrirani tekmovalci:

Janja Humar	1977	Andreja Gregorič	1987
Martina Jug	1978	Hana Uršič	1987
Tina Dornik	1978	Lucija Mlinarič	1987
Uroš Stibilj	1978	Monika Krkoč	1987
Vlasta Stepančič	1978	Nea Čotar	1987
Emanuela Šušmelj	1979	Sanja Lasič	1987
Anja Pirjevec	1980	Soraja Rusjan	1987
Irena Krapež	1980	Eva Kljun	1988
Maja Konič	1980	Jernej Furlan	1988
Veronika Stepančič	1981	Karin Dolenc	1988
Ana Petrovčič	1982	Neja Mrak	1988
Anja Černe	1982	Tadeja Lavrič	1988
Matjaž Špacapan	1982	Urška Martinuč	1988
Petra Pečenko	1982	Vesna Silič	1988
Nina Kljun	1983	Alen Stepančič	1989
Petra Furlani	1983	Kaja Milanič	1989
Mija Podbršček	1984	Lea Ferletič	1989
Neli Sulič	1984	Lucija Metlikovec	1989
Nastja Pregelj	1984	Maja Cotič	1989
Špela Lasič	1984	Maja Turel	1989
Marjana Mlinarič	1985	Tanja Stubelj	1989
Nina Furlan	1985	Tea Likar	1989
Nina Mozetič	1985	Tina Uršič	1990
Vesna Krpan	1985	Alan Čoha	1990
Anja Černe	1986	Gregor Testen	1990
Luka Čotar	1986	Kaja Silič	1990
Matija Stubelj	1986	Kristina Lancner	1990
Tina Hrovatin	1986	Kristina Mihelj	1990
Urban Martinuč	1986	Mojca Rusjan	1990

Nina Frančeškin	1990
Nina Mišigoj	1990
Urška Ušaj	1990
Veronika Gorjan	1990
Anet Rožič	1991
Anja Pregelj	1991
Danijela Jejčič	1991
Kaja Arčon	1991
Kristina Stubelj	1991
Martina Vetrih	1991
Mateja Kogoj	1991
Mojca Mozetič	1991
Sara Pregelj	1991
Tina Silič	1991
Živa Lutman	1991
Danaja Černe	1992
Deni Pregelj	1992
Jasna Gelatti	1992
Jasna Vuksanovič	1992
Maša Stibilj	1992
Nensi Murovec	1992
Nika Petelin	1992
Tjaša Zorn	1992
Katarina Černe	1993
Kristina Peric	1993
Meta Arčon	1993
Nina Jagodic	1993
Aleksija Gorkič	1994
Janja Rusjan	1994
Nina Klaut	1994
Petra Rusjan	1994
Tina Frančeškin	1994
Ana Batistič	1995
Dana Marinič	1995
Jana Kavčič	1995
Katrin Žnidarčič	1995
Megi Valetič	1995
Patricija Bratuž	1995
Tinka Goljevšček	1995
Tjaša Rijavec	1995
Ana Cotič	1996
Anja Ciglič	1996
Erfi Peric	1996
Karin Klaut	1996
Karin Zorn	1996
Manca Malič	1996
Robin Lasič	1996
Tina Gregorič	1996
Tomaž Kalin	1996
Ana Turel	1997
Aneja Klaut	1997
Jan Kerševan	1997
Lala Frančeškin	1997
Lara Žnidarčič	1997
Lavra Zorn	1997
Leila Krpan	1997
Tanita Kaja Černe	1997
Teja Žibernik	1997
Jernej Kalin	1998
Natan Muhič	1998
Nina Pestelj	1998
Tadej Zorn	1998
Jessica Marka	1999
Lana Pregelj	1999
Lea Arčon	1999
Patricija Lisjak	1999
Tamara Kerševan	1999
Valentina Kavčič	1999
Anika Rijavec	2000
Kaja Špacapan	2000
Lana Muhič	2000
Luka Rovtar	2000
Mija Frančeškin	2000
Neža Trampuž	2000

Nikita Vodopivec	2000
Nuša Klaut	2000
Tjaša Vuk	2000
Vanessa Šuligoj	2000
Zoja Muhič	2000
Polona Pahor Perkon	2001
Sara Žorž	2001
Urša Nemec	2001
Urška Furlani	2001
Glorija Vodopivec	2002
Ivana Štrukelj	2002
Kristina Turk	2002
Larisa Badalič	2002
Michelle Melihen	2002
Nejc Stepančič	2002
Neli Ferfolja	2002
Neža Petrovčič	2002
Nika Uršič	2002
Polona Lestan	2002
Valentina Gorkič	2002
Gal David Gašparič	2003
Lia Dobrila	2003
Matej Ožbot	2003
Matija Makovec	2003
Veronika Kavčič	2003
Eva Leban	2004
Karin Uršič	2004
Nika Žižmond	2004
Rok Fajt	2004
Žanet Skomina	2004
Žiga Češnovar	2004
Anastazija Harej	2005
Dana Vodopivec	2005
Gaja Stepančič	2005
Gal Breški Čoklc	2005
Ivana Dungov	2005
Val Frančeškin	2005
Hana Berginc	2006
Ivana Osojnik Kerševan	2006
Erin Gorjanc	2007
Iza Breški Čoklc	2007
Katarina Repše	2007

Trenerji

V klubu so se kot trenerji zvrstili:

KLUBSKI TRENERJI		ZUNANJI STROKOVNJAKI
Tanja Blažič	Maja Turel	Silvo Švajger
Jadranka Faganel	Nina Kljun	Iztok Kuret
Ines Dolenc	Marko Pelicon	Peter Brlec
Vlasta Stepančič	Lucija Mlinarič	Violeta Mordej
Alenka Blaško	Meta Arčon	Ruben Omar Genchi
David Černic	Nika Petelin	
Marina Prodan	Sara Pregelj	
Veronika Stepančič		
Petra Furlani		
Nastja Pregelj		
Jernej Furlan		

Kondicijske treninge so v Renškem klubu vodili ali še vodijo:
Andrej Grobiša
Egon Pregelj
Nives Černe
Neva Nanut Nachberger

Za lepšo in kakovostnejšo **koreografijo** so v preteklosti skrbeli:
Silvano Gregorič
Sergej Semenjuk
Irina Visočinenko

Za ustrezno **fizioterapijo** in saniranje poškodb skrbita
Dušan Mesesnel
Nadja Batagelj

Psihologi: Jana Mahnič in Martin Kodelja

Odbori

Ustanovitelji kluba so na ustanovni seji izvolili upravni odbor:

Tanja Blažič
Robert Furlan
Slavica Stibilj
Danila Špacapan
Danilo Stepančič
Adam Stibilj
Anastazija Zorn

V nadzorni odbor so izvolili:

Drago Špacapan
Slavojka Furlan
Jože Podbrščček

V disciplinsko komisijo

Anka Stepančič

Sedanji operativni upravni odbor

Nela Pregelj
Borut Kalin
Patricija Kalin
Klavdij Turel
Florida Petelin
Majda Rusjan
Karlo Štrukelj
Zoran Marka
Marjan Kerševan

Nadzorni odbor

Katjuša Žigon
Anita Bizjak
Cvetka Arčon
Jordan Arčon

Disciplinska komisija

Patricij Bratuž
Branko Petelin
Tatjana Kljun

Poleg omenjenih članov so kot funkcionarji kluba sodelovali še: Robert Rusjan, Dušan Martinuč, Nevenka Mlinar, Zvonka Furlani, Darjo Furlan, Andrej Černe, Ana Mlinarič, Rado Silič, Ivan Vetrih, Milovana Gregorič.

Pri pripravi biltena smo se trudili sedanji in bivši člani Upravnega odbora KK Renče.

V dvajsetih letih se je naučilo kotalkati veliko otrok. Udeležili so se mnogih tekmovanj in sodelovali na marsikateri prireditvi v različnih krajih po Sloveniji in v tujini.
V klubu so sodelovali mnogi trenerji, člani upravnih odborov ter drugi ljubitelji in prijatelji kotalkanja, ki imajo zasluge, da smo danes tako uspešen klub.

V kolikor smo nehote izpustili kak pomemben dogodek, tekmovalca, trenerja, sodelavca ali drugega ljubitelja kotalkanja, se iskreno opravičujemo.

www.kkrence.si